

po drugi strani živa, pa dve in dve, objeta,
 dežev se za roke, se spremljajo kratek,
 kričijo izvalno, to je za žico,
 za žico je svet, svetlejši večer,
 za žico je svet, senca na kavčkah,
 za žico je svet, čisto blizu,
 svet, ki je svet.

Marcin Sendeki

Marcin Sendeki, roj. 1961 v Gdansku, štiri leta je študiral medicino v Varšavi, zdaj študira tam sociologijo, živi pa v jugovzhodni Poljski. Precej je objavljaval v revijah, ilegalnih in legalnih. Tu objavljeni pesmi sta prevedeni iz varšavskega tednika *Tygodnik Literacki*.

Brezsravno breztelesni onečašujoče čisti

Vreli sneg, ki peče v usta in prste, nešelesteči
 tulec zmečkanega papirja, ta spolzka téma
 za drhteči glas in dve, tri besede,
 skrite med zobmi. Brezvestni hišnik,
 čuvaj, ki maže s slino steklenice,
 preden jih vrže skozi okno, ta sipka hiša, ki jo požirajo kolesa,
 mana, natresana vsak dan golobom, ta
 ledeni požar v črnih grlih ulic,
 neznosni, nežen. Je TAM
 drugače?

Tokrat bo šlo brez žrtev

Svetloba bo, nenadna, vzvišena, polna
 sonca in novih, bleščečih čevljev. Tokrat
 mikrofoni ne bodo odpovedali, mulci bodo
 veselo pljuvali z balkonov in meso, meso
 se bo valilo po cestah, cigarete si bomo prižigali
 ob prazničnih svečkah. In toliko besed bo, svetlih kot baker, kot
 cerkvena vrata. Praznik bo, tortice
 bomo jedli.

Marcin Sendeki, roj. 1961 v Gdansku. Štiri leta je študiral medicino v Varšavi, zdaj študira tam sociologijo, živi pa v jugovzhodni Poljski. Precej je objavljaval v revijah, ilegalnih in legalnih. Tu objavljeni pesmi sta prevedeni iz varšavskega tednika *Tygodnik Literacki*.

gledalca — ne gotovo
 ne poznajo takega — umazani vojak
 kriči in zemlja, v rokah vse polno
 listov, v globoki brezdi, v daljo,
 daljši zoročnikz tuis gladke lica,
 tu pa je sena in vedno bolj vlažno,